

מסורת הש"ס

א) [נפסחם כח,ג] (ז' עיין מזר דף טז ע"א, ש"ק, א) ערלה פ"ג מ"ג, ז) [במזר מה: כמזר חוס' דל"ע מגיל דשער מזר טמא נקבר ע"ש ד"ה רבי מאיר], ס) פסחים כ"א, ז) [ע"י חוס' לעיל] (ז' ע"י חוס' לעיל לנ: ד"ה הגשרפין, ז) [הספספא המעילה פ"א ה"ג, ס' פסחים כ: ז) [ע"י חוס' מנחות דף נב ע"א ד"ה ואין מועלין, ש"ק, ז) שם כ: כו, ז) עיין דש"ק שכתב דרש"י לא דק דהא רבנן ס"ל ברישא דמתי' דחולין שנשטחו בעזרה עני קדושה ע"ש ובכריכות כנ: פירש הטעם דהוי כזנה פסול, ז) ונשבת קו, כרמ"י דמלא סט כפול הוי מלא הרחקה גודל מאכלא אכל מלא סט שטוי חוי הרחקה אמה מאכלא ע"ש וינין בנאכטורה שבת וי' בתר' מנחות לה ע"כ ד"ה על אלבא דהא ותרלה פירוש'ש שו"ט (יעב"ז, ז) [במזמר ו, ז) [ע"י רש"י להלן ד"ה אמר לוי וכו' והטובים ממוס' מאלד לפרושו ע"י בכרמי ופליג ס' פ"ג קט"ד ד"ה והנה, ר"כ) רשעטרוג], ז) [ויקרא יט,]

גליון הש"ס

דרש"י ד"ה כל הנשרפין וכו' דלמא אורי אידיש, קשה לי למאי גרין טעמא להו כיון דלמיתו בשרפה פשטא דלא יקבר לנעל מלמיתו:

הגהות הר"א

א) גמ' ליבעט שק ליג: ז' שם ואל לאו, הללון דחוק ואפשר למגרס ואמלמ' דן והיה מבזבז כר"מ ואי"ל: ז) שם ובשרפין דהקדש כ"י, פ"י וכיון דלמלא נשרפין דלפנין אסור לא אמי למשריי' ויהא דשאי נשאי לשאר הנקברין ויחלמיו דלפני דקולט אסור כן הלכך נפרש קהלת הגמ' דלג"כ הוי קמני דנשרפין דהקדש אפין מותר ואפשר למר ג"כ משום דקמני כל הנקברין לא ישרפו משמע כל מי דלמשיב כמתינא אף קדשים אסמיי כ"י ואם אימא דנשרפין דהקדש אפין אסור לא אמי למשריי: ז) שם כיון דלא ידעי מאן, ליג כ"י: ז) [ח] שם דלא מי כ"י, לא שרין הכא אלא ע"כ כ"ש כשר לתר כיון דלא מיירי נכסולי המוקדשין אלא בעלי הקדש נפקי לחולין כמטיילת המדליק, לכן קאמר שנפלה מלמיתו [ז] שם בתרומת הדשן, גירס"י במלא קומץ של תרומת הדשן מלא מי כ"י ואפשר דלכא נקט כאן כשיעור דקומץ דיותר מאלן מותר דושמו טלי היינו שיעור הקומץ:

רבינו גרשום

אשם תלוי שאריתו בו פסול שרף, כדון אשם תרומה אהא נאכל הוא לכהנים באשם ודאי: ז' יהודה אומר יקבר, משום דהני לה בביריותא כגמ' בבירי חולין שנשטחו בעזרה וכבר אמרי' במתינ' לעיל דחולין שנשטחו בעזרה יקבר: והמאן תקוה אשם על ההפך, כגון יולדת פסול זכר וא נקבה או פסול המילה לפי ספק המילה רוח או ספק זבה מביאה קרבן ואינו נאכל: ז' יהודה אומר תשרף, [כמון] [ביוון] דחייבת להביא דינו בשאר קדשים פסולין דנשרפין: [תנא] ז' יהודה אומר ישלטה לאמה של פים הייודי לחלל קדרין וזו היא קבורתו וקסבר כיון דאדני מלא שרף אלא יקבר בשאר נקברין שאין אסור [אלא] באכילת ח"י אשם

החי והחמא תקוה אשם על ההפך, כיון דתני לה בבירי חולין שנשטחו בעזרה קא סבר ר' יהודה יקברו ובאשם שאריתו בו פסול קתיי דאי לא אירע בו פסול נאכל הוא, כדתינא במס' כריתות (ע"י גזיר כ"ט, ר' יוסי בר' יהודה אומר אשם תלוי נאכל חטאת העוף הבא על הספק אינה נאכלת מי' אשם תלוי אין בו אלא ספק אחת ספק קריש הוא ז' דספק אבל חלב ספק חולין הוא דספק שומן הוא ואין בו אלא ספק חולין שנשטחו בעזרה משה' נאכלין, ועור משום דאמרין (בכריתות כה), מנהגב אדם ומביא אשם תלוי בכל יום שאם לא בא על חטא זה בא על חטא אחר, לא חטאת העוף, יש בו ב' ספיקות של איסור ספק הוא חולין בעזרה וספק איסור נבילה משום דבמלקה ואי חולין הוא אי אית בה איסור בילה משה' אינו נאכל: ונקברין, אותן שדינו ליקבר אם שרפו אפרן אסור הלכך אסור לשנות שאם היה שורפן היו נתנין מאפרן כדק"ל דנשרפין אפרן מותר: דם הנדר ובשר הבית, שדרכן ליקבר אם לא נקברו וכבר הופרכו מעצמן ונעשו אפר שטורין מאי לאו שטוריים מותרים אפרן בהנאה, עולת העוף שביצת, דמה על קיר המזבח מוראה ונוצה שלה, שאינה בחקירה יצאו מירי מעילה, שכבר יש להן שנת היתר שאין בהן מצות הקטרה וכבר נעשית מצותן דאין בהן שום מצוה הלכך יצאו מירי מעילה, אבל היא עצמה (שכרה) שנת מעולין בה בה שחצא לבית הדין דלא נעשת מצותה עד (שהוקטרה) (שהוקטרה) שאין בה שנת היתר לכהנים דרבולא כליל: והא מוראה ונוצה דנקברין הן כדתנן המוראה והנוצה נבלעין בארץ במקומן ע"י נס וקתי' יצאו מירי מעילה: מא' יצאו מירי מעילה ומותר: ז' יצאו מאכור: והאי [קא] ע"יב' לאו דלא אמר חוץ מעצי אשירה ואפר הקדש אלא קא הדר ואמר ואפר הקדש לעולם אסור: משום דאשריתו יש לה במילה כעובד כוכבים, דאי בטיל לה עובד כוכבים מותרות: הכא במאי עסקינן דאפר הקדש לעולם אסור, כגון שנפלה דליקה מאח"ל, בהקדש דלא הוה איניש דלמעול בה דירנפקין אפר לחולין דהוה דין מעילה אם הוא דבר שנצותה בשרפה מאחר ששרפו שנעשה מאח"ל או מבעיה אפרו מותר, ואם הוא דבר שאין מצותו בשרפה כיון ששרפו שבעל בו יצא לחולין ואפרו מותר, אבל כשנפלה דליקה מאח"ל דלא מעל בה אדם דלא יצאת לחולין הלכך אותו אפר הקדש לעולם אסור, וחיובי קרבן מעילה משום דכיון דמעל בה הוציאה לחולין ומשום כן מביא קרבן מעילה דהוציאי הקדש לחולין: רב שמעיה אפר כי תניא החייא, דאפר הקדש לעולם אסור בתרומת הדין: לא"י היינו אפר הטעון גזירה: בדתניא ושמו אצל המזבח יכול למימר ושם אצל המזבח בחת חל ד ושמו מביעי ליה

ה) ז"ל ספק קודש הוא ספק חולין דספק מלג אכל ספק שומן הוא ואל כיו וכו'.

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה

לד.

אשם תלוי ישרף, אם שחטו וקודם וריקת דמו נודע לו שלא חטא והשתא הוו ט' חולין שנשחטו בעזרה אכל אס לא נודע לו יאכל כשאר אשמות לשאם קריייה רחמנא כפרשת ויקרא ו[ה] לכפר על הספק ולהגין מן ה"יסורים עד שיוודע לו אם ודאי חטא ויציא חטאת כדלמרינן בכריתות צ"ב בתרא (כו:): **חטאת העוף כו'**: כגון אשה שהפילה יצו ספק ולד ספק אינו ולד כיון דחטאת יצו[י]ולדת מן] העוף היא כדכתיב ו[יקרא יב] וכן יונה או תור לחטאת מביאתה על הספק דהואיל ואינה ימי נקטרת לא איכפת לן אי וריק דס על הספק ואינה נאכלת דשמא לא ולד היה וחולין היא זו

ונצלה היא ואין ימי חולין נאכלין במליקה ומשרף דהוי לה כשאר קדשים פסולין ובמסכת מזר (דף כט), ילפינן שפיר דחטאת העוף צ'אכלה על הספק: **יעילנה לאמה**, אמת המים עוברת בעזרה ויואלה לנחל קדרון, ואידי לא יבאדעור כך הוא מתמקמק ואינו עומד בקילוח המים: **כל הנשרפין לא יקברו**, * דלמא אמי איניש ואשכח להו ואכיל להו: **ויקברין לא ישרפו**, בגמ' מפרש טעמא: **גב' מלא הסיט**, מלא הרחקה ט' גודל מאכלא מה שהוא יכול להרחיק: **למר ככור**, אסור כהנאה דקדשים הוא: **יולת**, גבי למר נקט בגד וגבי שער נקט שק כי אורחא דמילתא: **שער מזר טהור ישרף** דשרפה כתיבא ציה כתיבי ונתן על האש וגו' ט', שער מזר טמא לא כתיבי ציה שרפה: **כלן בשק**, הא דקמני יולת היינו שארג שער מזר ופטר חמור בשק דאי אמרת יקבר אמי איניש ומתתי צה הואיל ואינו כלל עוד לאחר זמן ומתינ' יט' בשער עזמו שלא נארג ואידי ואידי בטהור או טמא: **ור' אלעזר אומר כו'**, ואידי ואידי בשק, ופטר חמור לקמן משני לה ומוקים לה כר' יהודה ט' ליבעט כרובא, דהא קמני שער מזר יצו ופטר חמור בשק כשנמטע מעט ממנו בצגד גדול של היתר, יט' ולי קשיא הא דלמרי' צמס' דנה (דף סא): **בגד שאצד בו כלאים ה"ז לא ימכרו** לעובד כוכבי' ואמאי אסור למוכרו וליבעט ההוא חוט כרובא כי היכי דלמרי' הכא הא לאו פירכא היא דכלכאים לא אמר ליבעט כרובא דעיקר איסור כלאים לא אסרה מורה אלא על ידי תערובת וכלאים מתגרמנין] **יערובין שלא שך צה ציטול: צליפורה**, ששעה מן האיסור אורת כפור בשק דחשיב דמיפה ליה לכולי שק ולא מיבעטל: **הא מני**, דהשתא ס"ד דהכי מתרין הא מני דאזיל לחומרא ר' יהודה היא: **אמר ליה קשיא לן לשלופינהו**, דאפשר בתקנהא ואת מוקמת כר' יהודה היכא דליכא תקנהא מי אמר רבי יהודה אמר ליה הכי קאמינא יצו לה

א"י לשלופינהו מוטב ודקא קשיא לך פטר חמור אפטר חמור הא דקמני ישרף ובמתני' יקבר לא תישני כמזר יצו(כאן בטמא כאן בטהור) אלא אוקמה כר' יהודה כולה ומיתוקמא שפיר: **מ"ט**, נקצרין לא ישרפו משום דנקצרים אפרן אסור ואמ' יצו למישרייא: **דס הגדה ובשר המם**, אע"ג דק"ל הוא ושרי אפרו: **שנתמלא דמה**, שנעשית מנחות: **מוראה ונוצה של**, נקצרין נינהו דלמרי' צ"כ' דיומא (דף כה), מוראה ונוצה ודישון מוצח הפנימי והמנוורה נבלעין במקומן: **ומוסרין**, אפילו לכתחלה אס חפר ונטלן: **כל הנשרפין**, כגון חמץ ותרומה וערלה וכלאי הכרס אפרין מותר לכיכוס בגדים: **לעולם אסור ומיערב לא עריב כו'**, האי מקשה מפרש ואזיל לבדרימא דלא תיקשי ליה היא גופה כיון דאפר עצי אשירה ואפר הקדש שניהן אסורין אמאי פליג להו מהדדי ולא תני חוץ מעצי אשירה ואפר הקדש ולא לימני לעולם אסור ומפרש משום דלינן שוין דאשירה יצ לה ציטול ציד עובד כוכבים כדק"ל צמס' ע"י מנין לעובד כוכבים שפסול אלוהו דכתיב [דברים] פסילי אלהיהם לווכבי' נס' ולחקת לך צפ' ר' ישמעאל (ע"י,צ), **בגמ' צבדות כוכבים של עובד כוכבים אסור כו'**, ה"ג לא הוה איניש דלמעול, דלי דלדיקה אדם מעל המסקין ונסק אפר לחולין והנך דטעונין שרפה שלא שום מעילה יאל אפרן לחולין דקלישא כדושמיייה הואיל ונפסלו והא דקמני אפר הקדש אסור היכא דליכא מעילה ולא הוה איניש דלמעול ובעצי הקדש קאמר: **כי תניא הא**, דאפר הקדש אסור במלא קומץ של הדשן קאמר שהכהן מורס בכל יום שחרית ונותנו אלל המנוצה כדלמאר צ"כ' דיומא (דף כד), נאמר **כלן והרים** [ויקרא ו] ונאמר להלן והרים [שם] מה להלן כקומנו אף כלן כקומנו: **ושמו אלל כמנוח ושמו כונו**, וכיון דטעון גזירה אסור כהנאה:

הדרן עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

א"י לשלופינהו מוטב ודקא קשיא לך פטר חמור אפטר חמור הא דקמני ישרף ובמתני' יקבר לא תישני כמזר יצו(כאן בטמא כאן בטהור) אלא אוקמה כר' יהודה כולה ומיתוקמא שפיר: **מ"ט**, נקצרין לא ישרפו משום דנקצרים אפרן אסור ואמ' יצו למישרייא: **דס הגדה ובשר המם**, אע"ג דק"ל הוא ושרי אפרו: **שנתמלא דמה**, שנעשית מנחות: **מוראה ונוצה של**, נקצרין נינהו דלמרי' צ"כ' דיומא (דף כה), מוראה ונוצה ודישון מוצח הפנימי והמנוורה נבלעין במקומן: **ומוסרין**, אפילו לכתחלה אס חפר ונטלן: **כל הנשרפין**, כגון חמץ ותרומה וערלה וכלאי הכרס אפרין מותר לכיכוס בגדים: **לעולם אסור ומיערב לא עריב כו'**, האי מקשה מפרש ואזיל לבדרימא דלא תיקשי ליה היא גופה כיון דאפר עצי אשירה ואפר הקדש שניהן אסורין אמאי פליג להו מהדדי ולא תני חוץ מעצי אשירה ואפר הקדש ולא לימני לעולם אסור ומפרש משום דלינן שוין דאשירה יצ לה ציטול ציד עובד כוכבים כדק"ל צמס' ע"י מנין לעובד כוכבים שפסול אלוהו דכתיב [דברים] פסילי אלהיהם לווכבי' נס' ולחקת לך צפ' ר' ישמעאל (ע"י,צ), **בגמ' צבדות כוכבים של עובד כוכבים אסור כו'**, ה"ג לא הוה איניש דלמעול, דלי דלדיקה אדם מעל המסקין ונסק אפר לחולין והנך דטעונין שרפה שלא שום מעילה יאל אפרן לחולין דקלישא כדושמיייה הואיל ונפסלו והא דקמני אפר הקדש אסור היכא דליכא מעילה ולא הוה איניש דלמעול ובעצי הקדש קאמר: **כי תניא הא**, דאפר הקדש אסור במלא קומץ של הדשן קאמר שהכהן מורס בכל יום שחרית ונותנו אלל המנוצה כדלמאר צ"כ' דיומא (דף כד), נאמר **כלן והרים** [ויקרא ו] ונאמר להלן והרים [שם] מה להלן כקומנו אף כלן כקומנו: **ושמו אלל כמנוח ושמו כונו**, וכיון דטעון גזירה אסור כהנאה:

הדרן עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימנהו (ש"ס) יז' מיות דלא ידעי מאן נמחק (ש"ס) טו' וטמו שלא יפור, ל"א כי תניא היא צלצר הטעון גזירה כדמתי' וטמו שלא נחת וטמו וכו', כן כמזב ככ"י והיא גרסת הרבננ"ה ז"ל (ש"ס) טו' שהסילה ואינה יודעת אם הפילה מין חיוב אם מין פטור בפרק המפלת מופרש איזו מין חיוב איזו מין פטור וכיון דחטאת יולדת עוף היא כדכתיב כ"י (ש"ס) יז' (צ"ב) ית' ואינה נאכלת לא (ש"ס) יט' דלין (ש"ס) טז' כלא על הספק ואינה נאכלת כל"ל (ד"ה) ללא ואידי דעוף כן (ש"ס) כז' דעוף כן הוא מתמקמק ויצאא בקילות, [גמ' ומתינ' דקתיי יקבר בשער (ש"ס) כז' ופטר חמור שארג בשק דמשמע מעט י"א שארג בשק כמלא הסט ליבעטל האי מיעוט של איסור בצגד גדול של היתר (ש"ס) כס' מותיב ולי קשיא עד סוף הדבור נרשס בח"י לננה (ש"ס) כז' קאמתי' לך אם אפשר לטלפטינהו מוטב ואם לאו דקא קשיא (ש"ס) כז' כלן בשק כלן בשער כל"י, [כז] י"א למעשייהו צ"ל ואמ' למעשייא לאפנין, והנהיג' שגגליין משנכות (יעב"ז) [כט] וישנן אפר ונפרכו נעשו [גמ' כן, ל' מתיב ומכני עד סוף הדבור נרשס כמלא לננה (ש"ס) לא] כ"מ תיבא כלל נמחק (ש"ס) כ"ח, ז"ל שהוא ר"מ כי מירובין (ש"ס) כ"ז כן, ז"ל כ"י קאי אקושיא כ"י ואקושיא קמייא (צ"ב) ג' י"א אינו מוקדשן (צ"ב) [זא] וגשרפין דהקדש מומינא (ש"ס) [זא] דהקדש אפין מומינן וקושיא למה נקט הקדש ויעאל דלרבותא נקטינן אפר הקדש הכא דנמתני' מלא דנשטחין כ"י וגשרפין דהקדש אפרן צ"כ, סוגה הת' ע"י ח"ג (ג' ק"ה) לן ז"ל אפילו דהקדש, לן מ"ו ית' ליבעט נלא אמתני' נקטיה כל"י יעב"ז] [זא] דנמתני' מני דנשטחין (דב"ח) [זא] אפרן מותר ואמלא:

אפרן אסור, ודמינא דס כ"י, כך מאלמי והיא גרסת הת' (ש"ס) יט' והמלא נמחק ואי"ל ורימ